

Ängsjön. Där hade han funnit fruktbar jord och goda betesmarker. Själff hade han arbetat med ifver och kraft, men med tiden fått god hjälp af sina åtta raska söner, af hvilka flere redan hade egna nybyggen i närheten af faderns sved.

Med svenskarna hade han haft mer beröring än bland finnarna var vanligt. Han sålde boskap och vildt till dem och hade lärt sig deras språk. Vid sina besök i svenskbygden hade han alltid visat sig gladlynt och frispråkig och afyttrat hvad han hade att sälja för det pris som bjöds honom. Därigenom hade han förvärfvat sig svenskarnas välvilja, och de hade lämnat honom i frid och ro. Blott en gång hade han råkat i delo med sin svenske granne i öster. Båda ville hugga en sved på samma ställe, och då ingendera ville vika för den andre, hade de slagits en hel dag utan att någon kunde tillerkänna sig segern. Sedan de ömsom slagits och ömsom hvilat, hade de mot aftonen blifvit trötta och börjat talas vid. Finnen fruktade, att svensken kunde skaffa sig hjälp och ödelägga hans pörte, och svensken var rädd för finnens hämnd och trolldom. Man insåg fördelen af att lefva i fred, och så samsades man och ingick vänskapsförbund, hvilket nu hade bestått under många år.

Så stodo sakerna då Pekka och Antti ankommo till Ängsjön.

De blefvo väl mottagna, undfägnades på det bästa, och så kommo de till tals om huru nordfinnarna, Dalbykarlarna och Fryksdalingarna lefde i ofred och missämja. Pekka redogjorde för hur nordfinnarna tänkte, och nu hade han kommit för att höra, hur finnarna på de södra skogarna hade det, och särskildt för att få reda på, hur det förhöll sig med de åtta fångslade finnarna, samt om det vore sant, att öfverheten ville, det finnarna skulle lämna Sverige och antingen gå till sitt hemland igen, eller öfverflytta till landet väster om det stora hafvet.

Härpå svarade Ängsjöfinnen, att han gärna ville meddela hvad han visste. Hvad de åtta finnarna angick, så vore det pratet sanning. Han kände dem, de voro från andra sidan Sunne och hade blifvit gripna af öfverheten för att med eller mot deras vilja föras öfver hafvet till Amerika. Men det var redan flera år sedan. De hade dock, sedan de